

Tato bakalářská práce J 4,4-42: Ježíš a samařská žena se zabývá exegetickým výkladem rozhovoru Ježíše se samařskou ženou a hlubším teologickým rozbořem témat v tomto dialogu obsažených, tedy témat živé vody a uctívání Boha v Duchu a v pravdě. Před vlastním výkladem textu je proveden jazykový rozbor, z něhož pak výklad vychází. Při výkladu je kladen důraz na zasazení úryku do kontextu Janova evangelia, na typicky janovské stylistické prostředky a na postupnost, s níž žena i později Samařané z města dospívají k poznání pravé Ježíšovy identity. Je ukázáno, že živou vodu je možné chápat jako vše, co Ježíš zde na zemi dává lidem pro jejich spásu. Uctívání v Duchu a v pravdě je vyloženo jako vztah člověka k Bohu daný osobní přítomností Boha v nitru člověka díky víře v Ježíše. Dále se práce zabývá popisem dějin samařského národa z biblického pohledu i z pohledu samotných Samařanů a základními články samařského náboženství, které se v pojednávaném textu objevují (hora Gerizim, postava Taheba). Je také pojednáno o aktuálnosti textu pro dnešní dobu z pohledu člověka, kterého k sobě Bůh volá. Úryvek je tak dán do souvislosti se křtem a křesťanskou iniciací obecně.